

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Urtos/3/2021                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 2020010028                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 22.09.2021                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Martin Bargel            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2021:2020010028.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom 22. septembra 2021 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného R. Y. podanej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Ntc/6/2020, zo 6. mája 2021 takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného R. Y. z a m i e t a .

### Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozhodol uznesením, sp. zn. 5Ntc/6/2020, zo 6. mája 2021 v zásade tak, že postupom podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného R. Y. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 71Hv/23/18y, z 25. júla 2018, uznaného rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Ntc/5/2019, z 5. marca 2020, právoplatného 27. marca 2020 (viď č. I. 176 a nasl. pripojeného spisu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Ntc/5/2019), ktorým bol menovaný uznaný za vinného zo spáchania zločinu profesionálnej krádeže spáchanej sčasti vlámaním podľa § 15, § 127 a § 129 ods. 1 číslo 1 a ods. 2 číslo 1, § 130 ods. 3 rakúskeho Trestného zákonníka a za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky (viď č. I. 255 a nasl. pripojeného spisu Krajského súdu v Trnave).

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovne:

„Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Leopoldov bolo zistené, že :

- správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu je na požadovanej úrovni. Príkazy a pokyny príslušníkov ZVJS plní, časový rozvrh dňa dodržiava;
- disciplinárne potrestaný, ani disciplinárne odmenený nebol, pracovne nie je zaradený;
- resocializačná prognóza odsúdeného sa vzhľadom na vysoké riziko sociálneho zlyhania javí ako nepriaznivá;
- odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča podmiennečné prepustenie."

„Krajský súd v Trnave si zároveň vyžiadal hodnotenia z ústavu na výkon väzby a trestu odňatia slobody

z Rakúskej republiky, v ktorom odsúdený predmetný trest vykonával. Z tohto sa dozvedel, že v súvislosti s výkonom trestu odsúdeným v ústave neevidujú žiadne priestupky, plán výkonu trestu opisuje vážna ako veľmi pokojného a priateľského, jeho správanie bolo v súlade s pravidlami ústavu, pracoval v prevádzke Expedit, a to len obmedzene a na činnosti, pri ktorých mohol sedieť. Odsúdený pri výsluchu na verejnom zasadnutí uviedol, že zotráva na svojej žiadosti, už stačilo to, čo si už odsedel. Poukázal na svoje zdravotné problémy, rieši niečo cez Úrad vlády, keďže nie sú dostatočné možnosti ako riešiť jeho zdravotný stav v ÚVTOS. Po prípadnom prepustení z výkonu trestu by býval u svojej dcéry v F., Q. X. Je starobný dôchodca, má 71 rokov. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol žiadosť odsúdeného zamietnuť ako nedôvodnú. Vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného má za to, že samotný trest nenaplnil účel".

„Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmieneného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Z hľadiska posúdenia dotknutého trestného činu ako prečinu, zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu vo vzťahu k podmienke výkonu určitej časti trestu pre podmienené prepustenie podľa § 66, § 67 Trestného zákona, je rozhodná právna kvalifikácia podľa cudzieho rozhodnutia, ktoré bolo uznané príslušným súdom Slovenskej republiky, a to z hľadiska kritérií v § 10 a § 11 Trestného zákona (forma zavinenia a trestná sadzba trestu odňatia slobody). Pri právnej kvalifikácii podľa uznaného rozhodnutia ide o zločin profesionálnej krádeže spáchanej sčasti vlámaním podľa §§ 15,127,129 ods. 1 číslo 1 a ods. 2 číslo 1, 130 ods. 3 rakúskeho Trestného zákonníka, ktorý umožňuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby 1-10 rokov. Ide teda o zločin (§ 11 odsek 1 Trestného zákona) čomu zodpovedá lehota na podmienené prepustenie podľa § 66 odsek 1 písm. b) Trestného zákona. Podmienka na podmienené prepustenie bola splnená dňa 26. januára 2020".

„Na základe hodnotenia odsúdeného možno konštatovať splnenie prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností. Hodnotenia vypracované na odsúdeného v jednotlivých ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (v Rakúskej republike ako aj v Slovenskej republike) sú pozitívne, správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, disciplinárne potrestaný nebol. Počas doterajšieho výkonu trestu je jeho správanie v súlade s ústavným poriadkom".

„Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku - podmienku predpokladu, že bude odsúdený viesť po prepustení z výkonu trestu riadny život, túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu, s jediným cieľom, a to či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Je nevyhnutné poukázať na to, že odsúdený bol doposiaľ súdne trestaný 28-krát pre rôznorodú trestnú činnosť, prevažne však za trestné činy majetkovej povahy, a to nielen na území Slovenskej republiky. Vzhľadom na vykonané dokazovanie je súd toho názoru, že u odsúdeného je daná dôvodná pochybnosť, že u neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Uvedený záver opiera súd najmä o nekritický postoj odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, opakované páchanie trestnej činnosti (28-krát súdne trestaný), pohnútky k trestnej činnosti a o osobu odsúdeného a jeho predchádzajúci život. Je viac ako pravdepodobné, že v páchaní trestnej činnosti odsúdeného zastavilo len obmedzenie osobnej slobody orgánmi činnými v trestnom konaní v Rakúskej republike. V prípade odsúdeného je teda vzhľadom na jeho kriminálne narušenie a vysoké riziko sociálneho zlyhania (resocializačná prognóza je nepriaznivá) možné zhodnotiť, že výkon trestu na odsúdeného nepôsobí doposiaľ takým výchovným vplyvom, aby bol odsúdený schopný viesť na slobode riadny život. O vysokej miere ľahostajnosti odsúdeného k predchádzajúcej trestnej činnosti svedčí aj skutočnosť, že odsúdený už bol v minulosti niekoľkokrát vo výkone trestu, prípadne mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody a napriek tomuto mimoriadnemu inštitútu, ktorý bol vo vzťahu k nemu uplatnený, neprestal v ďalšom páchaní trestnej činnosti, pričom táto uňho mala gradujúci charakter vo vzťahu k miere jej závažnosti o čom svedčí skutočnosť, že odsúdený momentálne vykonáva trest odňatia slobody uložený mu za zločin krádeže. Odsúdenému už bola daná aj takáto možnosť preukázať, že povedie

riadny život, ale aj napriek tejto možnosti naďalej páchal trestnú činnosť, dokonca závažnú trestnú činnosť. Odsúdený si nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život".

„Hodnotiac všetky uvedené skutočnosti, dospel súd k záveru, že celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je v súčasnosti možné len počas výkonu nariadeného trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je účinná ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Zmysel podmieneného prepustenia nespočíva len v tom, že odsúdený bude po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom (určenej doby vykonania trestu) alebo prvej materiálnej podmienky (dobré správanie v rámci výkonu trestu odňatia slobody) automaticky prepustený na slobodu, bez zreteľa na účel trestu. Ide o možnosť a nie povinnosť, ktorá nastupuje v tom prípade, ak účel trestu bol dosiahnutý predtým, než bol vykonaný celý trest. Vzhľadom na uvedené krajský súd konštatuje, že na strane odsúdeného R. Y. neboli splnené zákonné podmienky na jeho podmienené prepustenie, preto jeho žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol".

Proti uzneseniu krajského súdu podal odsúdený priamo po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť v znení jej písomného odôvodnenia (č. l. 129, resp. 133 spisu), argumentujúc v zásade nasledovne:

„ ... hoci jednanie na najvyššom súde bude až po ukončení trestu, vytýkam p. sudkyňi aspoň niektoré nedostatky pre jej postup do budúcnosti. Predovšetkým ide o údaj 28x trestanej osoby. Zrejme je to dôsledok napr. predmetného trestu: 1x register pre základ; 2x register pri premene rakúskej podmienky v Rakúsku; 3x uznanie Slovenskom, 4x krát posudzovanie terajším súdom. V minulosti sú to najmä ponechanie podmienok (asi 4x), hoci malo byť kvôli súhrnu upustené od potrestania! Nechcel som súdy zatťažovať! Súd nevyzdvihol skutočnosť, že na Slovensku som nebol už cca 15 rokov vo výkone (viac ako 15). Aj posledný rakúsky skutok bol demonštratívny pokus (vysvetlené na polícii, že som sa chcel dostať k nim pre lepšie podmienky). Pokus kvôli tomu, že ma GP S. vystrašil nútením vyšetrovateľa v BA, že má vec posudzovať ako zločin. Taký bol aj zatykač, nakoniec som bol prepustený na Slovensku. Aj rakúskou žiadosťou o porovnanie trestov, 3Ntc/5/19, trnavský súd uviedol, že predmetný rakúsky skutok je na Slovensku do 2 rokov (pri dôchodku na 1 rok). Takže som vystrašený zazmätkoval! Podľa rakúskeho uznesenia (Beschluss) by som bol prepustený po dvoch tretinách, lebo Rakúsko sa nespráva ako spoločnosť SRO na korumpovanie štátneho rozpočtu! Podľa deregulačného zákona v skutočnosti nejde o lepšie rodinné a resocializačné podmienky v domovine! Ako to má na mysli! Po prepustení z Rakúska by som mal cca 3000 Euro na začiatok. Na Slovensku som získal Covid 19 s následkami a vyjdem ako žobrák, čo neprejde viac ako 100 metrov. Aká resocializácia? Čiže ďakujem pani sudkyňi ... predmetný trest rakúsky mi bol kvôli slovenským zatykačom skrátený na polovicu a dňa 28. apríla 2020 som bol prevezený na Slovensko a následne slovenskými súdmi prepustený na zásadu špeciality. Nie je pravdou beztak pochybné ustanovenie 45 dní, kedy súd bez dôkazov tvrdí, že som do 45 dní Slovensko ako slovenský občan neopustil. Slovensko som opustil po absolvovaní karantény + cca 10 dní doma a šiel som do Viedne asi v polovici mája. Po dozvedení sa o tomto trnavskom výroku trestu, tento som išiel vysvetliť na trnavský súd dňa 7. decembra 2020, avšak skončil som v Leopoldove! Treba pripomenúť, že rozhodnutie rakúskeho súdu o prepustení na Slovensko padlo v máji 2018, právoplatné na Oberlandesgericht Wien, sp. zn. 17Bts/105/19i, r. 2019 ku dňu 28. apríla 2020. Tieto rozhodnutia v treste vytvárali prekážku iným rakúskym orgánom a nemalo byť duálne rozhodované v tej istej veci, ktorá bola skôr rozhodnutá. Napriek tomu, že považuje zákon ich a náš postup za nezákonný, požiadal som o podmienené prepustenie ... podľa rozhodnutia, 71 Hv 23/184, a Beschlusssu k tomu, mal som byť prepustený po 2/3, 1. januára 2021 a mal by som o 3.000,00 Euro viac. Takto som na Slovači žobrákom, ešte k tomu nevládnym (môj starobný dôchodok je 107 Euro)!".

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 Trestného poriadku správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného R. Y. nie je dôvodná.

Z predloženého spisu vyplýva, že odsúdený bol za účelom výkonu trestu dodaný na územie Slovenskej

republiky z cudziny (konkrétne z Rakúskej republiky) 28. apríla 2018 (vid' č. 1. 206 pripojeného spisu krajského súdu) na výkon trestu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 71Hv/23/18y, z 25. júla 2018, uznaného rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Ntc/5/2019, z 5. marca 2020, právoplatného 27. marca 2020.

Z obsahu predloženého spisu tiež zrejme, že odsúdený R. Y. bol označeným rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň uznaný za vinného zo spáchania zločinu profesionálnej krádeže spáchanej sčasti vlámaním podľa vyššie uvedených ustanovení rakúskeho Trestného zákonníka, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

za účelom zárobku sa dolu uvedeným osobám pokúsil vziať cudzie hnutelné veci s úmyslom sa ich privlastnením protiprávne obohatiť, konkrétne

I. Hodnotný majetok, vylomením zámkov na dverách bytov a tým vlámaním sa do obydlija a síce A/ dňa 15. novembra 2017 v prípade osoby menom H. L., pričom ho menovaná osoba pristihla priamo pri čine a ušiel;

B/ dňa 24. januára 2018

1./ v prípade doposiaľ nezistenej obeti, pričom ho v obytnom dome vyrušili iné osoby a ušiel,  
2./ v prípade osoby menom A. T., pričom ho menovaná osoba pristihla priamo pri čine a zadržala ho až do príchodu polície;

II. dňa 18. novembra 2017 v prípade oprávnených osôb spoločnosti MS ECommerce GmbH (pobočka SATURN) sa pokúsil vziať nabíjačku a balenie bateriek v celkovej hodnote 44,98 Euro, pričom nedošlo k dokonaniu činu, pretože ho príslušník bezpečnostnej služby prichytil priamo pri čine,

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Ako už správne uzavrel krajský súd, pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu podľa uznaného rozhodnutia ide o zločin profesionálnej krádeže spáchanej sčasti vlámaním podľa §§ 15,127,129 ods. 1 číslo 1 a ods. 2 číslo 1, 130 ods. 3 rakúskeho Trestného zákonníka, ktorý umožňuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby 1 (jeden) až 10 (desať) rokov. Ide teda o zločin (§ 11 ods. 1 Trestného zákona) čomu zodpovedá lehota na podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Krajský súd takisto nepochybil ani pri konštatovaní, že odsúdený splnil základnú formálnu podmienku pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a síce uplynutie príslušnej „pomernej“ dĺžky uloženého trestu upravenej v zmysle naposledy označeného ustanovenia Trestného zákona.

Najvyšší súd poznamenáva, že z hľadiska posúdenia dotknutého trestného činu ako zločinu vo vzťahu k podmienke výkonu určitej časti trestu pri podmienenom prepustení (§ 66, § 67 Trestného zákona) je rozhodujúca právna kvalifikácia podľa cudzieho rozhodnutia (a týmto rozhodnutím kvalifikačne použitého zákona iného štátu), ktoré bolo uznané príslušným súdom Slovenskej republiky, a to z hľadiska kritérií uvedených v § 10 Trestného zákona a § 11 Trestného zákona (forma zavinenia a trestná sadzba trestu odňatia slobody - primerane R 13/2016).

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

b) a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaných ustanovení plynie, že pre podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil dve podmienky. Formálnu - vykonal trest v zákonom stanovenej dobe a materiálnu - plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pokiaľ ide o formálnu podmienku, tú odsúdený splnil tak, ako uzavrel už krajský súd vo svojom uznesení; konkrétne ide o formálnu podmienku špecifikovanú v § 66 ods. 2 Trestného zákona (výkon pomernej časti uloženého trestu).

K možnosti konštatovania splnenia materiálnej podmienky podmienечného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody najvyšší súd poznamenáva, že podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je opodstatnené len vtedy, ak vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré môžu mať v rámci konania o podmienечnom prepustení význam, je daný predpoklad, že odsúdený po podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Okolnosťou, ktorá má v tejto súvislosti veľký význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane vyhodnotenia rizika jeho prípadnej recidívy. V nadväznosti na uvedené musí súd zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože tieto okolnosti vedú ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí ústav na výkon trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd považuje za správny záver krajského súdu ohľadom skutočnosti, že resocializačná prognóza odsúdeného je v zmysle podaného hodnotenia vo vzťahu k riziku sociálneho zlyhania odsúdeného čo do „kvalitatívneho obsahu“ natoľko nepriaznivá, že tak logicky, ako ani vecne nepripúšťa iný predpoklad než ten, že osoba odsúdeného je za konštatovaného stavu priam učebnicovým príkladom pre hroziace riziko opätovného sociálneho zlyhania vo forme opakovaného páchania trestnej činnosti. Zrejma absencia pracovných návykov alebo vzdelania, ktoré je spravidla ukončené tzv. výučným listom (ako vyplýva z obsahu hodnotenia riaditeľa príslušného ÚVTOS, odsúdený nie je pracovne zaradený a nejaví záujem o ústavom ponúkané možnosti sebarozvoja, resp. získania pre aktívny život potrebných kvalifikačných zručností alebo iných možných okruhov záujmu, ktorým by sa odsúdený v prípade, že by jeho žiadosti o podmienечné prepustenie bolo vyhovené, mohol teoreticky zaoberať). V tejto súvislosti neobstoí ani prípadný argument ohľadom nesporne pokročilejšieho veku odsúdeného; nič nebráni tomu, aby si odsúdený napriek skutočnosti, že je osobou vyššieho veku zabezpečil aspoň elementárne pracovné návyky alebo iné praktické zručnosti, ktoré by mohol spoločnosti „ponúknuť“ v prípade pozitívneho rozhodnutia súdu o žiadosti o podmienечné prepustenie z trestu odňatia slobody.

Negatívnym faktorom svedčiacim v neprospech odsúdeného pre prípadné „úspešné“ podanie žiadosti o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je obsah jeho odpisu z registra trestov, z ktorého je evidentné, že odsúdený sa trestnej činnosti dopúšťa aj v pomere na jeho veku pokročilý vek priam periodicky. V tejto súvislosti nedá najvyššiemu súdu nepoznamenať, že napriek argumentácii odsúdeného, ktorá je v dominantnej miere koncentrovaná so zvláštnym akcentom na jeho dôchodkový vek, sa odsúdený v už pokročilom veku (v časovom horizonte ide o rozpätie medzi rokmi 2016 až 2017, kedy odsúdený dovŕšil 66, resp. 67 rokov) dopustil rovno niekoľkých trestných činov, za ktoré bol postupne odsúdený rôznymi súdmi Slovenskej republiky (pričom nemožno opomenúť skutok, ktorý je samou podstatou uznávacieho konania a ktorý bol spáchaný v Rakúskej republike). Najmä, no nielen opakované páchanie druhovo spravidla identickej trestnej činnosti svedčí o tom, že v prípade odsúdeného R. Y. nemožno očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život. O to väčšmi, ak zo samotnej sťažnosti odsúdeného možno badať vskutku bizarnú argumentáciu podporenú o údajné „príkoria“ a „naschvály“ zo strany vrcholových predstaviteľov orgánov činných v trestnom konaní.

Je síce pravdou, že nemožno paušálne dospieť k záveru, že u odsúdených s početnou kriminálnou minulosťou už podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neprichádza do úvahy;

nemožno však abstrahovať (odmyslieť si) skutočnosť, že s ohľadom na túto kriminálnu minulosť bude splnenie materiálnej podmienky - t. j. že bude odsúdený viesť riadny život - skôr veľmi výnimočné. Ani skutočnosť, že odsúdený je zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (§ 66 ods. 2 M. zákona), nemá s poukazom na vyššie vyjadrené úvahy najvyššieho súdu iný, než len formálny význam.

Najvyšší súd poznamenáva, že každý si v živote zaslúži dostať šancu na nápravu chyby (chýb), ktorej sa dopustil a na preukázanie, že jeho zlyhanie bolo ojedinelé a už sa nebude opakovať. Najvyšší súd však prijal záver, že odsúdený premárnil svoje šance dokázať spoločnosti, že sa polepšil a išlo len o ojedinelé ľudské zlyhanie. Z histórie správania sa odsúdeného možno vyvodiť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a k páchaniu trestnej činnosti prevažujú nad ním prezentovanou ochotou žiť riadny život; laicky povedané, najvyšší súd neuveril pozitívnej motivácii odsúdeného, ktorá ho zrejme viedla k podaniu žiadosti o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Naopak, najvyšší súd dospel k záveru, že pravidlá normálneho spoluzitia je odsúdený podľa všetkého schopný rešpektovať zrejme len pod dozorom vo väzení.

Najvyšší súd takisto upozorňuje, že na podmienene prepustenie z výkonu trestu neexistuje „právny nárok“, ktorého by sa odsúdený mohol domáhať ihneď, ako sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. K tomu najvyšší súd uvádza že: „Zmysel podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy“. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry ako aj bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Urtost/3/2015, sp. zn. 3Urtost/1/2015, sp. zn. 6Urtost/1/2015), aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti, na čo správne poukázal už krajský súd.

V konečnom dôsledku preto ani skutočnosť, že u odsúdeného došlo vo vzťahu k niektorým predchádzajúcim odsúdeniam k ich zahľadaniu nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu. V jeho prípade teda riziko recidívy - opätovného zlyhania, ak by bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, výrazne prevažuje nad ochotou najvyššieho súdu uveriť, že sa už konečne rozhodol viesť riadny život.

Preto najvyšší súd zdieľa právny názor a s tým súvisiaci záver krajského súdu o nenaplnení materiálnej podmienky na pozitívne rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a uvádza, že odôvodnenie uznesenia krajského súdu je úplné, zrozumiteľné a presvedčivé. Preto najvyšší súd na sťažnosťou napadnuté uznesenie ďalej odkazuje bez potreby opakovať tam uvedené rozhodné skutočnosti.

S poukazom na vyššie uvedené rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.